

VOJKO GAŠPERUT - GAŠPER: BARVITOST MOJIH KRAJEV

Vojko Gašperut - Gašper v svojih slikarskih podobah že pet desetletij uresničuje tradicionalna motivna izhodišča, kot so tihožitje s poudarkom na cvetju in figuralne kompozicije. Njegova osrednja pozornost pa je namenjena krajini, predvsem okoljem, s katerimi je življenjsko povezan. Primorska v najširšem pomenu besede s poudarki na arhitekturnih posebnostih rodnega Breginjskega kota, na specifični obarvanosti reke Soče, na Krasu z jesensko žarečim rujem in na slovenski Istri mu je neusahljiv vrec navdiha. Tu najde slikovite motive, posebne atmosfere in oživljajoče svetlobe. Senzibilna opazovanja krajinskih prostorov in pristna občutenja njihovih danosti so zanj zavezujoča, zato v pretehtanih kompozicijskih zasnovah ohranja videno in doživeto. Svet zunanjega je vir njegovega ustvarjalnega življenja in optični normativ, ki ga sprejme za vodilo k veristično naslikanim krajinskim prizorom. Tako njegovo delo opredeljujemo kot realistično slikarstvo, v katerem pa so nenehno prisotni koraki do lastne izvirnosti. Avtor skozi občutljivo dojetje in notranje čutenje ter skozi iskanje duhovnega utripa z dragocenimi spoznanji o vrednotah preteklosti, o dragocenosti kulturne dediščine, o preobražanju in minevanju v svojih delih poudarja razpoložensko noto, ubranost in harmonijo ter pričara občutek domačnosti.

Vojko Gašperut - Gašper, ki se je pri dobrih desetih letih z družino preselil v Koper, rodni ambient ohranja v svojem srcu in ga še vedno z vso ljubeznijo in predanostjo vključuje v opus krajin in vedut. Tako je tudi koncept tokratne razstavne predstavitve, če parafraziram s pesnikom Simonom Gregorčičem, zasnovan kot njegovo vračanje v breginjski raj in je njegovo ustvarjalno iskanje specifične zelenomodre barve hčere planin.

Avtor čuteče, s ponosom in navezanostjo slika Sedlo, kjer se je začela njegova življenjska pot, in širši Breginjski kot, kjer je lepota stvarstva zaznamovana s trdim delom človeških rok, z arhitekturo, ki kaže zavezujoč odnos med njima. Ustvarja s spomini na zgodnja leta in z otožno mislijo na spremembe, ki jih je prinesel uničujoč potres. Slednji je v njem še dodatno razplamtel željo po ustvarjanju in s tem dokumentiranju lastne domačije, kraja samega in drugih slikovitih naselij. Tako za zanamce ohranja številne stare kotarske kmečke arhitekturne oblike, hiše in gospodarska poslopja, strehe, dimnike, okna, vrata, ganke in dvorišča. Senzibilno zaznavanje specifik ter odkrivanje slikovitih detajlov spreminja v skrbno likovno interpretiranje. V simbiozi med črto, ki je armatura in vez z resničnostjo, ter z bogato barvno paleto gradi trdno podobo arhitekturne dediščine. Posveča se vsakemu kamnu, ujame njegovo obliko, barvo in strukturo. Sporočilo o edinstvenosti, ki ni le funkcionalna, temveč estetsko domišljena, odkriva v številnih detajlih ter tako slika tudi zgodbe življenja.

Dolgotrajno in precizno delo v polju slike vsebuje neštete premišljeno pozicionirane, disciplinirane in oblikotvorne poteze. Kolorit je bogat, še posebej v barvah tipičnega kamna in zemlje ter nenehno spreminjajoče se narave.

V kompozicijskem pogledu si za cilj postavlja skrbno in uravnoteženo zasnovo notranje zgradbe, prepričljivo iluzivno potovanje v prostor ali pa dramsko stopnjevanje, ki ga uresniči z izpostavljanjem posameznih elementov.

Vojko Gašperut - Gašper si za ustvarjalni izziv izbere tudi reko Sočo. Sledi njenemu toku in valovanju, se potaplja v njene globine, odkriva bistrost vode, kamnov, čez katere skaklja, in se sooča z njenim edinstvenim barvnim opojem. Tudi v tovrstnem motivnem sklopu dokazuje, da je občutljiv kolorist, ki z žlahtnimi niansami, z razprtimi tonskimi gradacijami, s prosojnostjo, intenziteto in snovno konkretnostjo ujame pravo, tisto nadvse fascinantno barvo svoje lepote.

Vojko Gašperut - Gašper je najprej uspešen slikar, avtor, ki je s trudom, predanostjo, raziskovalnostjo in studiozno poglobljenostjo izoblikoval svoj likovni izraz, ki ga še naprej neutrudno neguje. Je pa tudi slikar, ki svoje likovne stvaritve snuje na poseben način. Slika namreč z usti, kar od njega zahteva poseben fizični napor ter mu prinaša določene omejitve. Z likovno kvaliteto svojih del pa je dokazal, da za »pravo« slikarstvo ni meja, saj je osvojil številne nagrade in priznanja ter dosegel mednarodno uveljavitev. Njegovo delovanje je dokaz in pozitivno sporočilo umetnika in človeka, ki se je dvignil iz svoje usojenosti ter prestopil v bogato, polno in samouresničujoče ustvarjalno življenje.

Anamarija Stibilj Šajn